

Sygn. akt VIII Pz 61/19

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2020r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Grzegorz Tyrka

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2020r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko Agencji (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych i ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy

na skutek zażalenia Agencji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Zabrze Wydziału IV Pracy

z dnia 14 października 2019r. *sygn. akt* IV P 568/16

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

	(-) sędzia Grzegorz Tyrka	

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 października 2019r. sygn. IV P 568/16 Sąd Rejonowy w Zabrze oddalił wniosek pozwanej Agencji (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. o zwolnienie od kosztów sądowych.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że pozwana w dniu 19 września 2019r. wniosła apelację od wyroku z 23 lipca 2019r., jednocześnie złożyła wniosek o zwolnienie jej od kosztów sądowych, w tym kosztów postępowania apelacyjnego ponad kwotę 40 złotych. Do wniosku pozwana załączyła bilanse oraz zawiadomienia z organu podatkowego o zajęciach.

Sąd Rejonowy stwierdził, że wniosek pozwanej o zwolnienie z kosztów sądowych nie zasługuje na uwzględnienie. Zasadą jest, że strony ponoszą koszty sądowe związane z ich udziałem, zaś przepisy przewidujące możliwość zwolnienia od kosztów sądowych mają charakter wyjątku od zasady i jako takie nie mogą być interpretowane rozszerzająco. Podmioty (osoby prawne lub jednostki organizacyjne, którym ustawa przyznaje zdolność sądową) jeżeli chcą uzyskać zwolnienie z od kosztów sądowych muszą wykazać, że nie mają dostatecznych środków na ich uiszczenie. Wymóg wykazania tej okoliczności (braku środków pieniężnych, złej kondycji finansowej), zgodnie z art.103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i art.6 k.c., ciążył

na pozwaną. Zwrot „nie ma dostatecznych środków” należy rozumieć jako brak środków na rachunku i możliwości ich uzyskania, to jest trwałą niemożliwość uzyskania tych środków. Przesłanką zwolnienia osoby prawnej od kosztów sądowych jest wykazanie utraty przez ten podmiot zdolności kredytowej, co nakłada na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia dowodów wskazujących na trwałą niemożność uzyskania kredytu. Sąd Rejonowy podkreślił, iż od dnia wytoczenia powództwa do dnia złożenia apelacji upłynęły ponad 2 lata i pozwana miała możliwość zabezpieczenia środków na pokrycie kosztów sądowych w kwocie 3 340 zł stanowiącej opłatę od apelacji. Niezależnie od tego fakt dokonania zajęć przez organ podatkowy nie oznacza automatycznego zwolnienia z kosztów sądowych. Także dołączone do wniosku bilanse nie uzasadniają skorzystania przez pozwaną z przywileju zwolnienia z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Sąd pierwszej instancji stwierdził, że brak było w sprawie podstaw do stwierdzenia, że pozwana nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych. Pozwana nie wykorzystwała posiadanych możliwości finansowych i tym samym nie spełniła przesłanek zwolnienia od ponoszonych kosztów sądowych. Nadto w sprawie należało uwzględnić rozmiar opłaty w stosunku do zasobów oraz wysokość przychodów wnioskodawcy.

Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana domagając się jego zmiany przez zwolnienie pozwanej z kosztów sądowych zarzucając temu postanowieniu błąd w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, że pozwana miała możliwość zabezpieczenia środków na pokrycie kosztów sądowych w kwocie 3 340 zł z uwagi na fakt, że od dnia wytoczenia powództwa do dnia złożenia apelacji upłynęły ponad 2 lata.

W uzasadnieniu pozwana wskazała, że nie uchyla się od ciężącego na niej obowiązku wynikającego z ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jednakże brak płynności finansowej, wszczęte postępowania egzekucyjne z tytułu nieopłaconych podatków na rzecz Urzędu Skarbowego przeciwko pozwanej powodują, że na obecną chwilę nie jest w stanie uregulować kosztów sądowych. Pozwana w pierwszym rzędzie z uzyskanych środków realizuje swe zobowiązania wobec zatrudnionych pracowników wypłacając im wynagrodzenia za pracę dając im możliwość zaspokojenia podstawowych potrzeb egzystencjonalnych oraz przeciwdziałając zasileniu rzeszy bezrobotnych. Przedstawiona przez pozwaną sytuacja materialna, obecny stan majątkowy, brak płynności finansowej, liczne zaległości wynikające z zobowiązań w stosunku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Urzędu Skarbowego, zajęcia na rachunkach bankowych w dalszym ciągu uniemożliwiają zaoszczędzenie na opłatę w celu pokrycia kosztów sądowych w kwocie 3 340 zł.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gliwicach zważył:

Zażalenie pozwanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżone postanowienie jest trafne.

Stosownie do art. 103 ustawy dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2018r., poz. 300, ze zm.), Sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że pozwana miała możliwość zabezpieczenia środków na pokrycie kosztów sądowych, tym bardziej, że proces toczy się już od ponad dwóch lat. Pozwana we wniosku o zwolnienie z kosztów sądowych podniosła, że wprawdzie w okresie drugiego kwartału 2019r. wykazała zysk w wysokości 89 090,96 zł, jednakże pod koniec sierpnia oraz na początku i w środku września doszło do zajęć w ramach postępowania egzekucyjnego. Nadto Spółka posiada zadłużenie wobec ZUS, gdzie rozłożono płatność składek na raty. Chodzi o układ ratalny z lutego i lipca 2019r. Zdaniem Sądu Okręgowego podnoszone przez pozwaną okoliczności nie przemawiają za pozytywnym rozpatrzeniem jej wniosku zwłaszcza, że z przedłożonego przez spółkę bilansu wynika, że również w 2018r. osiągnęła znaczny zysk i stąd nie było żadnych przeszkód ku temu, aby pozwana zabezpieczyła stosowne środki na toczące się już w tym czasie postępowanie sądowe. Pozwana nie wykazała w żaden sposób trwałej niemożliwości poniesienia wydatków. Firma prosperuje, przynosi dochody, zaś przejściowe trudności finansowe

związane z prowadzoną egzekucją i realizacją układu ratalnego nie stanowią przesłanki do zwolnienia z kosztów sądowych.

Podkreślić należy, że osoba prowadząca działalność gospodarczą winna liczyć się z tym, że będzie musiała ponosić koszty związane z udziałem w postępowaniach sądowych, które stanowią jeden z elementów funkcjonowania podmiotu na rynku. Stąd planując swoje wydatki powinna uwzględniać także konieczność wygospodarowania środków na prowadzenie procesu sądowego mając na względzie, że obowiązek uiszczania kosztów sądowych wobec Skarbu Państwa jest co najmniej równorzędny z obowiązkiem wywiązywania się z innych zobowiązań związanych z prowadzeniem działalności. Nie ma żadnego uzasadnienia, aby opłaty sądowe miały być regulowane w ostatniej kolejności, gdy wydatki na ten cel nie są mniej istotne niż pozostałe wydatki jakie ponosi odwołująca związane z funkcjonowaniem firmy. Stąd o ich zaspokojenie strona powinna zabiegać w pierwszej kolejności czyniąc stosowne oszczędności we własnych wydatkach.

Reasumując, Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego, że pozwana nie wykazała, iż nie posiada dostatecznych środków na uiszczenie kosztów sądowych, w rozumieniu art.103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Mając na uwadze powyższe i uznając zażalenie pozwanej za bezzasadne na mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

	(-) sędzia Grzegorz Tyrka	